

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3193/2022
14.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Мирјана Недељковић, адвокат из ..., против тужене Република Србија, Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Пожаревцу, ради новчаног обешећења, вредност предмета спора 360.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж рр 270/21 од 14.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж рр 270/21 од 14.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу Прр 265/20 од 29.04.2021. године обавезана је тужена да тужиљи на име неимовинске штете која је настала због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Пожаревцу Ст 18/2010 исплати износ од 400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, почев од 29.04.2021. године до исплате. Одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена да јој на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од још 2.600 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате. Тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж рр 270/21 од 14.10.2021. године укинута је првостепена пресуда Основног суда у Пожаревцу у ставу првом изреке и у том делу тужба тужиље одбачена. У ставу другом преиначено је решење о трошковима поступка тако што је обавезана тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужила је благовремено изјавила ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, из свих законом предвиђених разлога.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене

пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Према разлозима другостепеног решења, тужба тужиле којом је тражила новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року одбачена је применом одредбе члана 26. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у вези релевантних одредби Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15. марта 2020. године и Закона о важењу уредби које је Влада уз супотпис председника Републике донела за време ванредног стања и које је Народна скупштина потврдила. Нижестепени судови закључују да рокови за подношење тужбе нису текли од 15.03.2020. године до 06.05.2020. године, у складу са поменутом Уредбом. Како је пуномоћник тужиле решење Привредног апелационог суда у Београду, којим је утврђена повреда права тужиле на суђење у разумном року, примила дана 19.04.2019. године, утврђено је да је последњи дан рока за подношење тужбе био 19.04.2020. године. Имајући у виду да је тужба тужиле поднета по протеку законом прописаног рока, наступила је правна преклузија и тужила је изгубила право да поднесе тужбу.

Имајући у виду изнете разлоге на којима је заснована другостепена пресуда, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној. Одлука другостепеног суда у складу је са правним становиштем Врховног касационог суда о наведеном правном питању. Нису испуњени ни други услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној.

У складу са изнетим Врховни касациони суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиле, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, у вези одредбе чл. 420 ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиле недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Споровима мале вредности, сходно одредби члана 468. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побијаног дела износи 142.409,89 динара. Следи да против одлуке другостепеног суда донете у предметном спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У складу са изнетим Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић